

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce:

P. S. R.

státní příslušnost Moldavská republika

toho času Pobytové středisko Havířov

sídlem Na Kopci 269/5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

zastoupen advokátem Mgr. Ladislavem Bártou

sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

Shodu s prvopisem potvrzuje

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2019, č. j. OAM-7/LE-LE05-VL11-2019, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 15. 4. 2019 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2019, č. j. OAM-7/LE-LE05-VL11-2019, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Žalobce nesouhlasí se závěry žalovaného, že Moldavsko je schopno poskytnout žalobci dostatečnou ochranu před vážnou újmou hrozící mu ze strany třetích osob. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008-69 vymezující nutnost aplikace čl. 7 odst. 2 kvalifikační směrnice. V současné době podle žalobce v Moldavsku v žádném případě nefunguje systém, který by zaručil zabránění způsobení vážné újmy, a to právě zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících způsobení vážné újmy. Moldávie je všeobecně považována za jeden z nejzkorumpovanějších států v Evropě. Jestliže v domovském státě nefungují bezpečnostní složky, které jsou do morku kosti zkaženy korupčním jednáním a z něj vyplývajícím nefunkčním a svévolným zneužíváním svého postavení a neplněním svých úkolů, je zcela nepřipadné požadovat po žalobci, aby využil žalovaným zmiňované prostředky ochrany proti vážné újmě. Možnosti označené žalovaným je nutno považovat za zjevně nefunkční.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a v podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí, které odpovídá na všechny vznesené námitky. Žalovaný nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 8. 1. 2019 podal žalobce v Zařízení pro zajištění cizinců Balková žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytl informace o své osobě, a to že poslední bydliště v Moldávii měl v okrese Drochia. Do ČR odjel v roce 2017, pracoval pro nějakého člověka, který mu nezaplatil. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že V Moldavsku nemá žádnou budoucnost, nemá rodiče, i když pracuje, jsou výplaty nízké. Začátkem roku 2017 pracoval pro určitého člověka, který

měl rybářskou školku, pracoval tam asi 4 měsíce, on mu však za jeho práci nezaplatil, žalobce tak vzal kámen a rozbil mu sklo u auta, on pak přišel k němu domů a řekl, že pokud nezaplatí 3 000 EUR, že jej zabije, načež odjel do Čech.

5. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi z června 2018, Zpráva o dodržování lidských práv v roce 2017 Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických z 20. 4. 2018. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že dne 7. 1. 2019 bylo rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
6. Dne 28. 3. 2019 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce se s podklady seznámil. Uvedl, že ví, jak to tam funguje, doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrl, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesl.
7. Následně dne 3. 4. 2019 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je jeho obava z výhrůžek bývalého zaměstnavatele, ekonomické potíže v jeho vlasti a snaha si legalizovat pobyt v ČR. Neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu, když žalobce neuvedl žádné konkrétní relevantní informace mimo svého tvrzeného důvodu k opuštění vlasti. Odkázal přitom na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Pokud se týče problémů žalobce s jeho bývalým zaměstnavatelem, měl žalobce k dispozici možnost posečkat na výsledek vyšetřování tamní policie, na kterou se obrátil. Místo žadatelova bydliště v Moldávii se nachází pod kontrolou vlády. Nelze konstatovat, že by žalobci příslušné státní orgány jeho země původu odmítly poskytnout ochranu jeho osoby.
8. Z žalovaným shromážděných informací vyplývá, že Moldavsko je funkčním státem, jehož úřady a bezpečnostní aparát mají území státu, s výjimkou území kontrolovaného separatisty v tzv. Podněstří, zcela pod kontrolou. Státní policie je hlavním orgánem činným v trestním řízení, je přímo podřízena Ministerstvu vnitra. Zákon z roku 2016 reformoval strukturu generální prokuratury a upravuje činnost dvou specializovaných státních zastupitelství. Občané Moldavska mají nesporně možnost obrátit se v případě poškození trestnou činností či porušování jejich práv a svobod na příslušné orgány státní moci a domoci se ochrany. Mezinárodní ochrana může být žadateli poskytnuta až v případě, kdy mu byla odeprána ochrana země jeho státní příslušnosti. Pokud se týče tíživé ekonomické situace, tuto nelze podřadit pod důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Totéž platí o snaze legalizovat si pobyt. Žalovaný neshledal ani důvod k udělení doplňkové ochrany.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv V Moldavsku soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
11. Námitku žalobce ohledně nefunkčního systému bezpečnostních složek a korupce je třeba odmítnout. Je totiž vyvrácena žalovaným shromážděnými podklady rozhodnutí, z nichž vyplývá závěr prezentovaný žalovaným v napadeném rozhodnutí (viz bod 8 tohoto rozsudku). Žalobce, přesto, že byl seznámen se všemi podklady rozhodnutí, tedy i s informacemi o zemi původu, včetně informací o systému bezpečnostních složek, tyto skutečnosti nijak nerozporoval, nenavrhl doplnění podkladů. Ani v žalobě žalobce nenabízí nic, z čeho by bylo možno jeho tvrzení a nefunkčnosti systému ochrany práv jednotlivce dovodit. Žalovaný se tedy dostatečným způsobem vypořádal se situací v Moldavsku a správně uzavřel, že žalobce s ohledem na jím v žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděné skutečnosti, měl vyčkat poskytnutí ochrany ze strany policie, na kterou se obrátil. Lze zcela přisvědčit žalovanému v jeho závěrech, že žalobcem uváděné důvody nelze podřadit pod zákonem stanovené důvody pro udělení mezinárodní ochrany, a to jak ve formě azylu, tak ve formě doplňkové ochrany. To platí také o žalobcem prezentované snaze legalizace pobytu, neboť ta nemůže být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, jak zcela správně uzavřel žalovaný.

Závěr a náklady řízení

12. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 26. srpna 2019

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce